Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 10. Września 1892. **Część XIV.**

Nr. 51.

Ustawa

z dnia 20. Lipca 1892 r. obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o licencyonowaniu i utrzymywaniu buhajów gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Puszczanie buhajów do cudzego bydła jest każdemu dozwolone pod warunkiem przestrzegania postanowień niniejszej ustawy.

§. 2.

Tylko licencyonowany buhaj może być używany do rozpłodu cudzego bydła.

§. 3.

Licencyonowanym jest taki buhaj, którego okręgowa komisya licencyonująca zdolnym do rozpłodu uzna.

§. 4.

Wydział krajowy ustanawia w każdym powiecie politycznym co najmniej jedną okręgową komisyę licencyonującą. W razie ustanowienia w jednym powiecie więcej niż jednej komisyi, Wydział krajowy oznaczy dla każdej komisyi okręg, na który jej działalność ma się rozciągać.

Komisya licencyonująca składa się z trzech członków.

Jednego członka, który jest zarazem przewodniczącym komisyi, mianuje Wydział krajowy na przedstawienie komitetu centralnego Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego, a względnie Towarzystwa rolniczego krakowskiego. Drugiego członka mianuje właściwy Wydział Rady powiatowej. Trzeciego członka mianuje oddział Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego, a względnie okręgowe Towarzystwo rolnicze. Jeżeliby w powiecie nie istniał oddział (okręgowe Towarzystwo), mianuje trzeciego członka komitet centralny właściwego Towarzystwa gospodarskiego (rolniczego).

Wszyscy trzej członkowie komisyi licencyonującej mają zastępców, w ten sam sposób do komisyi powołanych.

Jeżeli w skład komisyi lincecyonującej nie wchodzi z wyboru wetyrynarz, w takim razie powoływać będzie komisya do swych narad—według możności weterynarza z głosem doradczym.

Mandat członków komisyi trwa trzy lata.

Urząd członków komisyi jest bezpłatny.

Mają oni wszakże prawo do zwrotu kosztów podróży i dyet.

Dyety i koszta podróży przewodniczącego komisyi i weterynarza ponosi fundusz krajowy, innych członków komisyi fundusz powiatowy. Wydział krajowy wyda normy obowiązujące co do wymiaru dyet i kosztów podróży.

§. 5.

Miejsce i czas oglądania buhajów, ogłaszać będzie komisya przynajmniej sześć tygodni naprzód przez naczelników gmin i przełożonych obszarów dworskich.

Licencyonowanie główne odbywać się będzie raz do roku. W razie potrzeby, odbywać się może licencyonowanie dodatkowe. Gdyby kto pragnął w innym czasie, lub miejscu buhaja przedstawić do licencyonowania, poniesie wszystkie koszta komisyi.

§. 6.

O zdatności buchaja do rozpłodu, roztrzyga komisya licencyonująca większością głosów. Od orzeczenia komisyi nie ma odwołania.

Wydział krajowy w porozumieniu z komitetami centralnymi obu krajowych Towarzystw gospodarskich wyda dla komisyi licencyonujących instrukcyę, zawierającą zasady ocenienia zdolności rozpłodowej buhajów.

W instrukcyi tej będą uwzględnione właściwości i potrzeby różnych okolic kraju, celem ujednostajnienia w tych okolicach hodowli co do ras i zawodów.

§. 7.

Jeżeli komisya uzna buhaja odpowiednim do rozpłodu, wyda właścicielowi, a względnie posiadaczowi jego licencyę ważną na jeden rok i opiętnuje buhaja.

Komisya prowadzić będzie rejestr licencyonowanych buhajów, ogłaszać wykazy miejscowości, w których są licencyonowane buhaje, z podaniem nazwisk ich właścicieli.

Rejestra te i wykazy składać będzie komisya w Wydziale powiatowym, w c. k. Starostwie powiatowem, tudzież w właściwym Oddziale Towarzystwa gospodarskiego, a względnie okręgowem Towarzystwie rolniczem.

§. 8.

Komisya licencyonująca orzeka, ile licencyonowanych buhajów znajdować się powinno w jednej, lub w sąsiadujących kilku gminach, a to stosownie do ilości krów i jałowic.

§. 9.

Jeżeli w gminie nie ma oznaczonej przez komisyę ilości licencyonowanych buhajów (§. 8.), wówczas gmina jest obowiązaną brakowi temu zaradzić czy to przez zawarcie ugody z prywatnym właścicielem, lub spółką, czyli też przez zakupienie i utrzymywanie jednego, a w razie potrzeby i więcej własnych gminnych buhajów.

Sąsiadujące gminy, mające małą ilość bydła rozpłodowego, mogą się łączyć celem wspólnego utrzymania buhaja, z zastrzeżeniem postanowień ustawy z dnia 29. Lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 37).

Umowa gmin, w tym celu się łączących, wymaga zatwierdzenia komisyi licencyonującej.

§. 10.

Koszta zakupna i utrzymania buhaja gminnego, o ile z innych źródeł nie byłyby pokryte, Zwierzchność gminna rozłoży co roku na wszystkich właścicieli krów i jałówek, którzy swoich własnych buhajów nie utrzymują, a to w stosunku do liczby posiadanych krów i jałowic i ściągnie je w taki sposób jak dodatki gminne.

Rozkład kosztów i wykaz dokonanego ich ściągnięcia przedłoży Zwierzchność gminna bezzwłocznie Wydziałowi Rady powiatowej.

§ 11.

Gdyby gmina zaniedbała dopełnić obowiązków według §. §. 9 i 10 niniejszej ustawy na niej ciążących, władza polityczna powiatowa w porozumieniu z Wydziałem powiatowym zarządzi na koszt i niebezpieczeństwo gminy środki zaradcze — przyczem należy co do rozłożenia kosztów postąpić według ustępu 1go §. 10.

§ 12.

Jeżeli licencyonowany buhaj prywatny przejdzie w posiadanie innej osoby, lub zginie, właściciel, a względnie posiadacz buhaja natychmiast zawiadomi o tem Zwierzchność gminną, która doniesie o tem bezzwłocznie komisyi licencyonującej. Tożsamo uczyni Zwierzchność gminna co do buhaja gminnego.

§ 13.

Według instrukcyi i pod dozorem komisyi licencyonującej czuwa Zwierzchność gminna nad należytem, umieszczeniem, żywieniem i hodowaniem licencyonowanego buhaja bez różnicy, czy on jest własnością gminy, czy też przez właściciela prywatnego za umową z gminą na cele hodowli bydła w gminie używany.

§. 14.

Każdy utrzymujący licencyonowanego buhaja prowadzi „regestr stanowienia“.

§. 15.

Zwierzchność gminna i c. k. żandarmerya są obowiązane o wszelkich przekroczeniach niniejszej ustawy donosić politycznej Władzy powiatowej i Wydziałowi powiatowemu.

§. 16.

Właściciel, a względnie posiadacz nielicencyonowanego i niepiętnowanego buhaja, którym cudza krowa, lub jałówka pokrytą została, podlega grzywnie od jednego do dziesięciu zł w. a. bez względu, czy pokrycie nastąpiło bezpłatnie, lub za opłatą, czy z zezwoleniem właściciela, czy też tylko przez brak należytego nadzoru. Równą grzywnę zapłaci właściciel a względnie posiadacz krowy, lub jałowicy, która za wiedzą właściciela nielicencyonowanym cudzym buhajem pokrytą została.

§. 17.

Kary za przekroczenia niniejszej ustawy, orzeka Władza polityczna właściwego powiatu. Od orzeczenia takiego, służy stronom prawo wniesienia re-

kursu do politycznej Władzy krajowej w przeciągu 14 dni od doręczenia orzeczenia.

Przeciw orzeczeniu politycznej Władzy krajowej, nie ma dalszego odwołania.

Dochód z grzywien wpływa do funduszu powiatowego i będzie przez Wydział powiatowy używany na cele podniesienie hodowli bydła w powiecie, w pierwszym zaś rzędzie na pokrycie wydatków Wydziału powiatowego, wykonaniem niniejszej ustawy spowodowanych.

§. 18.

Wydziały powiatowe i Władze polityczne powiatowe użyczać będą wszelkiej pomocy komisyom licencyonującym.

Wydziały powiatowe i Władze polityczne powiatowe będą czuwać nad tem, ażeby Zwierzchności gminne ściśle przestrzegały postanowień niniejszej ustawy i spełniały obowiązki tą ustawą na nie nałożone. W wykonaniu tego nadzoru, używać będą Wydziały powiatowe i polityczne Władze powiatowe tych środków zaradczych i dyscyplinarnych, jakie im ustawa gminna co do nadzoru nad gminami nadaje.

§. 19.

Wydział krajowy może rozwiązać komisyę licencyonującą przed wpływem trzechlecia.

§. 20.

Celem ułatwienia gminom nabywania własnych buhajów, zostanie utworzony krajowy fundusz hodowlany, z którego mogą być udzielane pożyczki na zakupno buhajów gminnych.

Warunki, pod jakimi pożyczki te udzielane będą, określi instrukcya, przez Wydział krajowy wydana.

§. 21.

Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przez lat sześć, służy Wydziałowi krajowemu w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem prawo przyznawania poszczególnym gminom, okolicom, lub powiatom wyjątkowych ulg w wymaganiach stawianych przy licencyonowaniu buhajów co do ich zdolności rozpłodowej, a nawet zawieszenie postanowień §. 2 i 3 niniejszej ustawy co do licencyonowania i §§. 8 i 9 co do przymusu utrzymywania buhajów. Wyjątkowo te postanowienia odnosić się mogą tylko do takich gmin, okolic, lub powiatów, w których udowodnionym będzie miejscowymi warunkami hodowli uzasadniony brak dostatecznej liczby buhajów, wszelkim warunkom li-

cencyonowania odpowiadających, oraz stwierdzonem będzie wielkie ubóstwo gmin i nadmierna trudność w nabywaniu z innych okolic odpowiednich buhajów.

Postanowienia takie wydać może Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem tylko na wniosek komisyj licencyonujących po zasięgnięciu opinii Wydziału Rady powiatowej i komitetu centralnego właściwego Towarzystwa gospodarskiego.

Wydział krajowy zawiadomi o tem równocześnie c. k. Namiestnictwo, właściwy oddział Towarzystwa gospodarskiego, a względnie Towarzystwo okręgowe rolnicze i inne stowarzyszenia, mające na celu podniesienie gospodarstwa, oraz Wydział Rady powiatowej, celem użycia możliwych środków podniesienia hodowli bydła w tych miejscowościach, okolicach, lub powiatach.

§. 22.

Ustawa niniejsza ma zastosowanie do obszarów dworskich o tyle, że także i na obszarach dworskich tylko licencyonowany buhaj może być używany do rozpłodu cudzego bydła.

§. 23.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie w 3 miesiące po jej ogłoszeniu.

§. 24.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Ischl, 20. Lipca 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Falkenhayn** w. r.

Nr. 52.

U s t a w a

z dnia 25. Lipca 1892 obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zezwoleniu gminie m. Kalwarya Zebrzydowska w powiecie Wadowickim na pobór opłat od napojów spirytusowzch i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Gminie Kalwarya Zebrzydowska, dozwala się pobierać od dnia wejścia tej ustawy w życie do końca r. 1896 opłaty od napojów poniżej wyszczególnionych, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od litra piwa	1	ct.	czyli	od	hektolitra	1	złr.
2. „ „ wódki do 65 Tralesa	7	„	„	„	„	7	„
3. „ „ okowity nad 65 Tralesa (oków. spir.)	10	„	„	„	„	10	„
4. „ „ araku	6	„	„	„	„	6	„
5. „ „ miodu	4	„	„	„	„	4	„

6. „ „ słodzonych napojów 4$\frac{5}{10}$ ct. czyli od hektolitra 4 zł 50 ct.

Art. II.

Do uiszczenia tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, bądź to na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Kalwarya Zebrzydowska.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, 25. Lipca 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 53.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 22. Lipca L. 33.962 wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Sanoka na pobór 80% dodatku do podatku konsucyjnego od mięsa i wina przez lat pięć.

Wydział krajowy zezwala na mocy §. 86 ust. z dnia 13. Marca 1889 L. 24 dz. u. kr. za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie miasta Sanoka na pobór 80% (ośmdziesiąt) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na przeciąg pięciu lat począwszy od r. 1893 do roku 1897 włącznie.

We Lwowie dnia 22. Lipca 1892.

Zastępca Marszałka krajowego:
Chamiec w. r.

Członek Wydziału krajowego
Wereszczyński w. r.

Nr. 54.

Ustawa

z dnia 31. Lipca 1892 obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o uwolnieniu budynków nowych na pomieszkania dla robotników przeznaczonych, od wszelkich dodatków krajowych, powiatowych i gminnych do podatków państwowych, od których z mocy ustawy państwowej z dnia 9. Lutego 1892 Dz. u. p. cz. XVI. N. 37 ex 1892 rzeczone budynki uwolnione będą.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

§. 1.

Budynki przeznaczone na pomieszkanie dla robotników, a uwolnione z mocy ustawy państwowej z dnia 9. Lutego 1892 (Dz. u. p cz. XVI. Nr. 37. ex 1892) od państwowych podatków, wolne będą od wszelkich dodatków krajowych, powiatowych i gminnych do tych podatków, od których je uwalnia powołana ustawa państwowa.

§. 2.

Wyrażone w §. 1. niniejszej ustawy uwolnienie od dodatków trwa tak długo, jak długo obowiązywać będzie odnośne uwolnienie od podatków państwowych.

§. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Moim Ministrom skarbu i spraw wewnętrznych.

Ischl, 31. Lipca 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Steinbach** w. r.

Nr. 55.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 14. Sierpnia 1892 L. 63469.

Jego Cesarska i Kkrólewska Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 14. Lipca 1892 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzielenie Radzie powiatowej w Krośnie koncesyi do pobierania myta na drodze powiatowej Komborsko-Żmigrodzkiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Krośnie, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta drogowego na drodze powia-

towej Komborsko-Żmigrodzskiej, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie.

Opłaty mytnicze pobierać należy:

1. Na stacyi w Korczynie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) ct.

2. Na stacyi w Zręcinie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych, mają być zachowane ogólne obowiązujące przepisy co do uwolnienia od myta lub zniżenia takowego.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 14. Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 56.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Sierpnia 1892 L. 54671.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 23. Czerwca 1892 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Żółkwi na drodze powiatowej Żółkiew-Krechów.

2. Radzie powiatowej w Kolbuszowej na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sokołów.

3. Radzie powiatowej w Czortkowie na drodze powiatowej Jagielnica-Ułaszkowce.

4. Radzie powiatowej w Drohobyczu na drodze powiatowej Rychcice-Dobrowlany.

5. Radzie powiatowej w Kołomyi na drodze powiatowej Kołomyja-Obertyn.

6. Radzie powiatowej w Lisku na drodze powiatowej Ustrzyki-Lutowiska.

Art. 1.

Radom powiatowym w Żółkwi, Kolbuszowej, Czortkowie, Drohobyczu, Kołomyi i Lisku nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Żółkwi, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Żółkiew-Krechów.

2. Radzie powiatowej w Kolbuszowej, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sokołów.

3. Radzie powiatowej w Czortkowie, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Jagielnica-Ułaszkowce.

4. Radzie powiatowej w Drohobyczu, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Rychcice-Dobrówlany.

Przy każdej z czterech wyżej pod poz. 1, 2, 3, 4 wymienionych dróg, pobierać należy opłaty mytnicze według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) ct.

5. Radzie powiatowej w Kołomyi, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Kołomyja-Obertyn.

6. Radzie powiatowej w Lisku, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Ustrzyki-Lutowiska w Zamłyniu.

Przy każdej z dwóch powyżej pod poz. 5. i 6. wymienionych dróg, pobierać należy opłaty mytnicze według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 20. Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 57.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Sierpnia 1892 L. 54671.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 23. Czerwca 1892 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania mostu na rzecz Bystrzycy w Urożu i mostów w Podbużu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie niniejszej uchwały nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu jako władzy nadzorującej na rzecz utrzymania mostu na rzece Bystrzycy w Urożu i na rzecz utrzymania siedmiu mostów w Podbużu.

Gminy i obszary dworskie, w których terytoryum omycone mosty się znajdują, przyczyniać się mają do ich utrzymania prestacyami w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłaty mytnicze pobierać należy:

A) od mostu na rzece Bystrzycy w Urożu według następującego wymiaru:

1. przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.;
2. od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, muła, osła 1 (jeden) ct.;
b) od pięciu świń albo cielat 1 (jeden) ct.;
c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

B) od siedmiu mostów w Podbużu według następującego wymiaru:
a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) ct.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
c) od pięciu świń lub cieląt lub od 10 owiec 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy o uwolnieniu od opłaty myt lub o zniżeniu tejże opłaty.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 20. Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 58.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 18. Sierpnia 1892 L. 63743.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 14. Lipca 1892 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych:

1. Obszarowi dworskiemu w Czaplach od mostu na rzece Strwiążu w Czaplach.

2. Obszarowi dworskiemu w Sądowej Wiszni od dwóch mostów na rzece Wiszni, w Sądowej Wiszni.

3. Obszarowi dworskiemu w Nowej Grobli od mostów na rzece Lubaczówce.

4. Gminie w Babinie od mostu na rzece Strwiążu w Babinie.

5. Gminom i obszarom dworskim w Denysowie i Kupczyńcach od mostu na rzece Strypie w Denysowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporzadzam co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1) Obszarowi dworskiemu w Czaplach powiatu Samborskiego, od mostu na rzece Strwiążu w Czaplach, według następującej taryfy:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.

2. Od bydląt przędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

2) Obszarowi dworskiemu w Sądowej Wiszni powiatu Mościskiego, od dwóch mostów, a to jednego na rzece Wiszni, drugiego na odnodze tejże przy drodze gminnej od gościńca rządowego do Dmytrowiec prowadzącej, przy każdym moście oddzielnie, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct;

c) od pięciu świń i cieląt, od 10 owiec $^1/_2$ (pół) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego, tudzież od bydła na most nie wstępującego, lecz w bród idącego, nie należy się opłata mostowa.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

3) Obszarowi dworskiemu w Nowej Grobli powiatu Jarosławskiego, od dwóch mostów na rzece Lubaczówce w Nowej Grobli, podług następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy Nowej Grobli wolni są zupełnie od opłaty myta mostowego, tamtejszemu obszarowi dworskiemu przyzwolonego.

4) Gminie w Babinie powiatu Samborskiego, od mostu na rzece Strwiążu w Babinie, według następującej taryfy:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 1 (jeden) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 1 (jeden) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

5) Gminom i obszarom dworskim w Denysowie i Kupczyńcach powiatu Tarnopolskiego od mostu na rzece Strypie w Denysowie, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się podaje niniejszem do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 18. Sierpnia 1891.

Badeni w. r.

Nr. 59.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 18. Sierpnia 1892, L. 63743.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 14. Lipca 1892 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych na rzecz utrzymania dwóch mostów na rzece Wiszni w Małnowie i dwóch mostów na drogach gminnych prowadzących do Piasków i Łanów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie niniejszej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, a mianowicie:

1. Wydziałowi powiatowemu w Mościskach, jako władzy nadzorującej na rzecz utrzymania dwóch mostów na rzece Wiszni w Małnowie. Gmina i obszar dworski, w których terytoryum omycone mosty się znajdują, przyczyniać się mają do ich utrzymania prestacyami w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłaty mytnicze pobierać należy podług następującej taryfy:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 4 (cztery) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 4 (cztery) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 2 (dwa) ct.;

c) od dziesięciu owiec 2 (dwa) ct.

2. Wydziałowi powiatowemu we Lwowie jako władzy nadzorującej, na rzecz utrzymania dwóch mostów na drogach gminnych, prowadzących do Piasków i Łanów. Gmina i obszar dworski, w których terytoryum omycane mosty się znajdują, przyczyniać się mają do ich utrzymania prestacyami, w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłaty mytnicze pobierać należy podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, buhajów, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, i od każdej sztuki młodego bydła tego rodzaju 1 (jeden) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta wszelkiego rodzaju ssące przy matkach, które są wolne od opłaty myta.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się podaje niniejszem do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 18. Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 60.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 18. Sierpnia 1892, L. 63743.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 14. Lipca 1892, najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Sanok-Mrzygłód i Wygnanka-Pobużna.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomoryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie niniejszej uchwały, nadaje się prawo do pobierania odłat mytniczych, a mianowicie:

1. Na drodze gminnej Sanok-Mrzygłód Wydziałowi powiatowemu w Sanoku, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye, w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Na drodze gminnej Wygnanko-Probużna, Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi do utrzymania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.;

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne obowiązujące przepisy co do uwolnienia od myta lub zniżenia takowego.

Co się podaje niniejszem do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 18. Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 61.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 18. Sierpnia 1892, L. 63743.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 14. Lipca 1892 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu Brzeźnicy Radwańskiej wspólnie z obszarem dworskim w Czernichowie koncesyi do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłę w przysiołku Pasieka

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omycanego w dobrym stanie i własnym kosztem obszarowi dworskiemu w Brzeźnicy Radwańskiej powiatu Wadowickiego wspólnie z obszarem dworskim w Czernichowie powiatu Krakowskiego od przewozu przez rzekę Wisłę w przysiołku Pasieka, według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 2 (dwa) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 5 (pięć) ct.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 2 (dwa) ct.;

d) od jednego wału na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bakała i trzylatki 5 (pięć) ct.;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 2 (dwa) ct.

W czasie wezbrania Wisły, w czasie burzy, płynienia kry i lodów, opłata mytnicza pobieraną będzie podwójnie.

Art. II.

Przy poborze przewozowego mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się podaje niniejszem do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 18. Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 62.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 18. Sierpnia 1892, L. 63743.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 14. Lipca 1892 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok pod Strzyżowem i na drodze powiatowej Domaradzko-Strzyżowskiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Rzeszowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem

utrzymywania przedmiotow omyconych w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, a mianowicie:

1. Prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłok pod Strzyżowem, podług następującego wymiaru:

a) od każdej osoby, bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego, od wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bakała i trzylatki 3 (trzy) ct.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat, jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

2. Prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Domaradzko-strzyżowskiej, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy co do uwolnienia od myta lub zniżenia takowego.

Co się podaje niniejszem do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 18. Sierpnia 1892

Badeni w. r.

Nr. 63.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 18. Sierpnia 1892, L. 63743.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 14. Lipca 1892, najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu

krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozów:

1. Obszarowi dworskiemu w Gumniskach.
2. Obszarowi dworskiemu w Nielepkowicach.
3. Gminie w Gniewczynie tynieckiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem, a mianowicie:

1. Obszarowi dworskiemu w Gumniskach powiatu Tarnowskiego od przewozu przez rzekę Dunajec, pomiędzy Niedomicami a Glowem, według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1^1/_2$ (półtora) ct.;
d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 3 (trzy) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, wolne są od wszelkiej opłaty mytniczej.

2. Obszarowi dworskiemu w Nielepkowicach powiatu Jarosławskiego, od przewozu przez rzekę San pod Nielepkowicami, według następującej taryfy:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 1 (jeden) ct.;
b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 4 (cztery) ct.;
c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;
d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bakała i trzylatki 2 (dwa) ct.;
e) od jednego cielęcia niemającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozy, kozła i małych świń 1 (jeden) ct.

3. Gminie w Gniewczynie tynieckiej powiatu Łańcuckiego od przewozu przez rzekę Wisłok w Gniewczynie tynieckiej, według następującej taryfy:

a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem 1 (jeden) ct.;
b) od jednego konia idącego pod wierzchem pędzonego albo zaprzęzonego 2 (dwa) ct.;
c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;
d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, bakała i trzylatki 2 (dwa) ct.;
e) od jednego cielęcia niemającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

Co się podaje niniejszem po powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 18. Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 64.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa w porozumieniu z galicyjskim Wydziałem krajowym z dnia 27. Sierpnia 1892 L. 65060 o przyznaniu utrzymywanemu przez austr.-węgierską kolonię w Kairze szpitalowi imienia Arcyksięcia Rudolfa uprawnień względem zwrotu kosztów leczenia z funduszu krajowego.

Utrzymywanemu przez austryacko-węgierską kolonię w Kairze tamtejszemu szpitalowi imienia Arcyksięcia Rudolfa przyznają się względem zwrotu kosztów leczenia austryackich obywateli z funduszu krajowego te same uprawnienia, jakie w myśl obowiązujących przepisów przysługują publicznym szpitalom powszechnym w austryacko-węgierskiej Monarchii.

Lwów, dnia 27, Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 65.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 30. Sierpnia 1892, L. 67596, wydane przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym w sprawie unormowania wynagrodzenia akuszerek gminnych i okręgowych.

Według rozporządzenia wykonawczego do §. 17 ustawy krajowej o organizacyi służby zdrowia w gminach i obszarach dworskich (Dz. u. kr. Nr. 17 i 82 ex 1891) ma być najniższy wymiar wynagrodzenia dla akuszerek gminnych i okręgowych osobnem rozporządzeniem ustanowiony.

W myśl tego postanowienia po zasięgnięciu opinii c. k. krajowej Rady zdrowia i w porozumieniu z Wydziałem krajowym zarządza się co następuje:

1. Najniższa stała roczna płaca akuszerki gminnej lub okręgowej wynosi 100 złr. w. a.

2. Wynagrodzenie za niesioną pomoc jednej ubogiej rodzącej wraz z pierwszą kąpielą dziecka nie może być niższe jak 2 złr.

3. Obydwa powyższe sposoby wynagrodzenia mogą być skombinowane tak, iżby akuszerka gminna lub okręgowa w połowie pobierała pensyę stałą, a w drugiej połowie od każdego porodu była płatną, a więc co najmniej 50 złr. rocznie i 1 złr. od porodu.

4. Pożądanem jest, by tam, gdzie kilka gmin i obszarów dworskich ma konkurować do płacy akuszerki, płacę tę i to zarówno roczną jak i za każdy poród (w takich razach w okresach kwartalnych), wypłacano z funduszu powiatowego za zwrotem od przynależnych gmin i obszarów dworskich.

Tam, gdzie akuszerka jest ustanowioną dla jednej gminy, pobierać ma należytość w prost z kasy gminnej.

5. Dla akuszerki gminnej i okręgowej obowiązaną jest gmina dostarczyć podwody tam i napowrót, jeżeli odległość mieszkania akuszerki od mieszkania rodzącej jest większą jak 3 kilometry.

Badeni w. r.